

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

14-06-2021

predano za poštu obično prepo dne. 09.06. 2021.
POŠTA 51920 R. 926777203HR
broj primjeraka 3 priloga
taksirano KN POTPIS W

Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6
21 000 Split

Pravna stvar: Na posl.br. : 1 **St-19/2015-896**

Podnositelji Prijedloga:

VJEROVNIK I DIONIČARI STEČAJNOG DUŽNIKA:

Maro Bore, Dubrovnik, Gundulićeva poljana 7
Darko Filčić, Maruševac 81D, Maruševac
dr.sc. Dragutin Matak, Maruševac 81D, Maruševac
Nikica Maretić, Ivana Meštrovića 33, Šibenik
Pavle Stanišić, Zagreb, Horvaćanska 170
Mišo Teskera, Poljička cesta 100, Poljice

i

Krešimir Mitrović, iz Bartolići 11, Zagreb, vjerovnik II. Viši isplatni reda

STEČAJNI DUŽNIK: **KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.** u stečaju, Kaštel-štafilić, Ivana Pavla II. 404, OIB: 47079015776

PRIJEDLOG

ZA DOPUNOM I ISPRAVKOM PRESUDE 1 St— 2015/896

Primjeraka: 3

Temeljem čl. 339 st. (1) 341. i 342. Zakona o parničnom postupku

Zbog:

Propuštanja prvostupanjskog suda – **Trgovačkog suda u Splitu** – da odluči o svim zahtjevima o kojima se mora odlučiti presudom ili sudskim rješenjem, da odluči o pravu prigovora dioničara stečajnog dužnika imajući u vidu ozbiljne povrede tog prava kroz stečajni postupak u odnosu na radnje uslijed kojih je nastao novac kojim nezakonito raspolaže pobijani akt, i da u taj akt uvrsti logičan, ispravan i Zakonom propisan sadržaj pravnog lijeka.

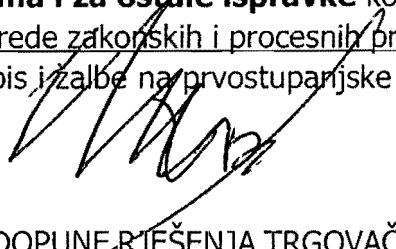
U odnosu na vjerovnika Krešimir Mitrovića iz Zagreba:

Traži se ispravak prvostupanjskog akta **zbog slijedećih propusta** u formi i sadržaju akta **koji upućuju na bitne povrede** parničnih, procesnih, **ljudskih i ustavnih prava** vjerovnika, vidljivih permanentno kroz ovaj stečajni postupak:

- Propuštanja prvostupanjskog suda da jasno navede vjerovnikove podatke koji ga identificiraju kao stranku iz članka 70. SZ u postupku i temeljem koje identifikacije pred sudom isti ostvaruje svoja zakonima i europskim propisima zajamčena prava da u stečajnom postupku podnosi žalbe, prigovore i slično, tako i pravo žalbe iz čl. 11. SZ, u svezi vjerovnikovim ovlaštenjem iz čl. 358 ZPP

Trebalo je rješenjem jasno navesti vjerovnikovu adresu ili prebivalište, puno ime i prezime i identifikacijski OIB broj, posebno kada je poznata činjenica su Trgovačkom sudu u Splitu svi ti podaci poznati iz ranijih žalbi ovog vjerovnika, i iz Ugovora o ustupu tražbine koji je stečajni vjerovnik II. viši isplatnog reda pravovremeno dostavio stečajnom sudu u spis.

Sve zajedno upućuje na namjerno propuštanje od strane suda ili jednostavno – nemar kod izrade akta. **Vjerovnik je suglasan sa zahtjevima i za ostale ispravke** koje se traže ovim Prijedlogom, posebno obzirom na vidne povrede zakonskih i procesnih pravila sastavljanja pravnog lijeka za prigovore na diobeni popis i žalbe na prvostupanjske akte u stečajnom postupku na području RH i EU.

I/ POVIJESNI PRIKAZ I UVODNA RASPRAVA POTREBE DOPUNE RJEŠENJA TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU 1 St-19/2015-896

Trgovački sud u Splitu je bez materijalnog i financijskog opravdanja, bez odobrenja Vlade RH, bez suglasnosti dvotrećinske većine ili natpolovične većine od građana izabranih izaslanika Hrvatskog Sabora,

bez ispunjenja osnovnih zakonskih uvjeta i u konačnici –bez ikakvog suvislog objašnjenja,

bitno izmijenio stečajni plan dužnika Kaštelanski staklenici d.d. i njihov stečaj preinačio iz STEČAJA SA RESTRUKTURIRANJEM državnog poduzetnika u STEČAJ SA OBUSTAVOM POSLOVANJA I PROIZVODNJE u državnim pogonima, tzv. „Stečaj sa likvidacijom kompletne imovine i pogona“. To se dogodilo najranije u travnju 2018. godine, odnosno punih 12 mjeseci nakon isteka roka za održavanje završnog ročišta stečaja, propisanog odredbama Stečajnog zakona, pošto je prvo ispitno ročište u ovom stečaju održano još u listopadu 2015.

Do otvaranja stečaja Kaštelanski Staklenici d.d. nalaze se u vlasništvu većinskog dioničara Republike Hrvatske, HZMO, Vodovoda i kanalizacije d.o.o. Split i cca 500 građana RH.

Da je za ovako značajnu izmjenu stečajnog plana i poništenje predviđenog restrukturiranja, bila potrebna i suglasnost većine Hrvatskog Sabora i regularno ročište za glasovanje o stečajnom planu, te time i dopuštanje dioničarima stečajnog dužnika prava prigovora na novi stečajni plan koji predviđa poništenje poslovanja i proizvodnje zaduženog državnog poduzetnika „Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju“, nalažu slijedeće zakonske okolnosti i činjenice:

PRISILNI PROPISI:

1.1. **Odredba članka 317.** Stečajnog zakona o odbacivanju stečajnog plana. Trgovački sud u Splitu nikada kroz postupak ovog stečaja nije rješenjem odbacio postojeći stečajni plan iz 2016. i 2017. godine o bilo nastavku poslovanja na 223.500m² površine sa 100.000m² i vlastitom bušotinom vode ili povratku te imovine u ruke osnivača i dioničara stečajnog dužnika KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D.

1.2. **Odredba članka 321. stavak 1.** Stečajnog zakona. Trgovački sud u Splitu nikada kroz postupak ovog stečaja nije sazvaao Zakonom propisano ročište za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu na koji bi, uz uvjet njegovog izglasavanja, sukladno odredbi članka 333. stavka 3. Stečajnog zakona pravo prigovora imali i dioničari ovog stečajnog dužnika

Stječe se dojam da su ugledne hrvatske organizacije poput Grada Kaštela, Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split, CROATIA Osiguranje d.d. i dužnosnici javnog tijela Ministarstvo financija (koje zajednički čine tzv. Odbor vjerovnika i ostvaruju kontrolu nad bitnim odlukama ovog stečaja), htjele „pod svaku cijenu“ izbjeći odgovornost za uništavanje prosperitetnog državnog proizvođača hrane od strateškog značaja tijekom bilo koje vrste krize, i ne podržati takvu soluciju javno. Ali su svejedno davali suglasnost nezakonitom odlučivanju nadležnog suda i uživali plodove tog i takvog uništenja državne imovine, često nastale upravo nezakonitim pravnim radnjama na kojima se temelji nemali broj prvostupanjskih akata Trgovačkog suda u Splitu u ovom konkretnom stečajnom postupku.

1.3. **Odredba članka 321. stavak 2.** Stečajnog zakona. Shodno navedenom pod 1.2., nije zakonito i uredno i transparentno objavljen niti poziv za ročište za glasovanje o novom stečajnom planu prema kojem se ima povezanost i dužniku bliskoj osobi otuđiti njegov preostali pogoni namijenjeni nastavku proizvodnje po bagatelnoj cijeni koja ne čini ni 20% stvarne vrijednosti tih državnih pogona.

ČINJENICE:

1.4. Dana 27.10.2017. godine, samo 6 mjeseci prije gore opisanog nezakonitog donošenja novog stečajnog plana za poništenje „Kaštelanskih Staklenika d.d. u stečaju“ i *totalnu* rasprodaju državnih pogona za proizvodnju hrane, Ministarstvo državne imovine je građanima Republike Hrvatske ispred Hrvatskog Sabora po svojem tadašnjem ministru,

dr.sc. Goranu Mariću, potvrdilo ranije iznesen stav medijima da je „predviđen brz izlazak iz stečaja Kaštelanskih staklenika, nastavak njihove proizvodnje i namirenje preostalih vjerovnika (dakle vjerovnika II. višeg isplatnog reda) nakon isplate radnika i izlaska iz stečaja“, dakle prihodima iz redovnog poslovanja“

Ako se javna očitovanja i potvrde državnih planova od strane Ministarstva pred parlamentom tj. Saborom mogu smatrati i javnim očitovanjima samim građanima, te time određenom vrstom usmenog dogovora ili *ugovora* između javnih tijela i građana, a trebalo bi moći ako se jedna Republika smatra uređenom demokracijom sa pravom svih građana na uživanje obavijesti javnih tijela saborskim zastupnicima, i ispunjenje danih obećanja Ministarstva, onda je opisani plan izlaska „Kaštelanskih staklenika“ iz stečaja sa nastavkom proizvodnje u 100.000 m² pogona iznesen od strane Ministarstva državne imovine pred Hrvatskim Saborom, bio građanima RH zajamčen od strane Vlade Republike Hrvatske putem njezinog najviše rangiranog javnog tijela iz sustava državne uprave za raspolaganje državnom imovinom. I ostao kao takvo usmeno dano i pismeno potvrđeno jamstvo barem do onog trenutka kada Vlada ili Sabor pristupe glasanju za odluku o njegovom derogiranju ili stavljanju izvan snage zbog postojanja viših javnih interesa. Koji tada trebaju i javnosti i investitorima biti kvalitetno obrazloženi, sa dostupnim uvidom u prateću dokumentaciju. Dakle ako je jedno Ministarstvo, k tome još javno tijelo nadležno za skrb o državnoj imovini, potvrdilo javnosti i Saboru opstanak stečajnog dužnika i nastavak njegove proizvodnje, pa onda je logično da se takav plan više nije mogao mijenjati isključivo sudski (ili kao u St-19/2015 izvansudski uz suglasnost i dopuštanje suda!), nego je za njegovu izmjenu trebalo zatražiti i dobiti posebno dopuštenje Vlade RH i/ili Hrvatskog Sabora putem glasovanja, bilo na nekoj od redovnih sjednica ili izvanrednoj sjednici. A sve drugo je manevriranje prvostupanijskog suda i članova odbora vjerovnika u tzv. „Sivoj zoni“, na rubu granica zakona i sasvim izvjesno u suprotnosti sa pravilima javnog morala. A možda čak i „Iznad zakona“ Republike Hrvatske, kada se uzme u obzir nepovoljan termin otuđenja pogona na kojem je Ministarstvo državne imovine u studenom 2017. potvrdilo građanima nastavak proizvodnje „Kaštelanskih staklenika“ – tijekom posebnim Zakonom od 30. travnja 2020. propisanog zastoja svih ovršnih postupaka. U svrhu – spašavanja gospodarstva i ovakvih poduzetnika od pogubnih posljedica ovrha na nekretninama po državne i privatne jedinice koje stvaraju novac.

Članak 3. stavak 3. Zakona o parničnom postupku kaže da **„Sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti sa prisilnim propisima i pravilima javnog morala“**, pa nije jasno temeljem kojeg točno Zakona Republike Hrvatske je Trgovački sud u Splitu onda dopustio sebi da izmjenjuje stečajni plan Kaštelanskih staklenika na način suprotan pravilima javnog morala. ako se može smatrati da je nejavno razvrgavanje obećanje Hrvatskom saboru i građanima bez da o tome odlučuju i sami građani ili barem njihovi izaslanici u Hrvatski Sabor u suprotnosti sa javnim moralom. A logika kaže da jest. I ne samo logika. Nego i međunarodno pravo. A vjerojatno i poneka uredba Europske Unije.

Sve ovo pojednostavljenim rječnikom znači da navedene pobojne sudske radnje – od Vlade RH i Sabora neodobrenih – izmjena prvotnog „STEČAJNOG PLANA SA RESTRUKTURIRANJEM“, i povezana **neustavna obustava tog restrukturiranja** bez sazivanja ročišta iz članka 321. St. 1. za glasovanje, predstavljaju nezakonito raspolaganje imovinom stečajnog dužnika (u naravi imovina Republike Hrvatske) od strane Trgovačkog suda u Splitu, Grada Kaštela i drugih povezanih osoba, što je zabranjeno već temeljnim načelom Stečajnog zakona i navedenom odredbom Zakona o parničnom postupku iz čl. 3. St. 3., sa uzrokom teške povrede prava vlasništva oštećenih dioničara i neosiguranih vjerovnika u stečaju, te stoga predstavlja bitnu povredu i pravila stečajnog postupka i odredbi parničnog postupka.

Zato je na današnji dan, 09. lipnja 2021., potpuno nejasno zašto prvostupanjski sud žalbe dioničara i stranki sa dokazima očitih povreda odredbi i pravila parničnog postupka, o kojima je sukladno Zakonu o parničnom postupku meritoran odlučiti isključivo drugostupanjski sud, uporno propušta dostaviti tom drugostupanjskom sudu i to još po sucu za kojeg važi zakonsko izuzeće i koji je ujedno i podpredsjednik Trgovačkog suda u Splitu, sve sa „jalovim“ argumentom da su žalbe dioničara nedopuštene jer da oni nemaju pravni interes pobijati akte kojima se sasvim očigledno materijalno oštećuje njihova osobna imovina i umanjuju njihova osobna prava stečena ulaganjem kapitala u ovo poduzeće kojem je **stečaj** možebitno **uzrokovan i dugoročno PRODULJEN** upravo **nepostupanjem** javnih tijela, neispravljanjem neistinitih podataka u javnom spisu i neispravnih akata, isto tako **proizvoljnim odlukama nadležnog suda** i ništa manje važnim – nepravodobnim postupanjem nekadašnjeg dužnika Kaštelanskih Staklenika d.d. , povezanog poduzetnika Zračna luka Split d.o.o. Te u odnosu na koje građane Republike Hrvatske (među kojima su i nekadašnji radnici ovog bespravno obezvrijeđenog poduzetnika i građani i obitelji kojima je država po CERP-u dijelila dionice ovog poduzeća za naknadu štete za oduzetu ili uništenu imovinu po cijeni od 2500,00 kuna ili čak 7000,00 kuna po jednoj dionici), se protivno prisilnim propisima i suprotno od pravila javnog morala obezvrjeđuje dio državne imovine koja je od 11. Vlade RH po tadašnjem pravnom prethodniku državne agencije CERP sveukupno procijenjena na čak 604 milijuna kuna.

A sve navedeno je sukus nezakonitosti stečaja dužnika „Kaštelanskih Staklenika d.d.“ koji se vidno gomilaju prema još jednom skandalu pravosuđa, sa dokazima nezakonitog mešetarenja državnom imovinom. Koji u konačnici otvara vrata novog medijsko-sudskog slučaja uništenja imovine više od 500 građana naše zemlje, sa više nego jasnim karakteristikama „Malog Franka“.

Da stvar bude gora, upravo prva žalba u predmeta stečaja „Kaštelanskih Staklenika d.d. u stečaju“ došla je iz redova malih dioničara i isti ovaj Trgovački sud u Splitu koji sada zauzima stav i pravno tumačenje da su bilo kakvi prigovori i žalbe dioničara nedopušteni

u stečaju, neovisno o kritičnosti okolnosti zbog kojih se dioničari žale, je napravio sa njom slijedeće:

Uredno ju dostavio drugostupanjskom sudu.

Što upućuje na Zakonom, Ustavom i Konvencijom o ljudskim pravima zabranjenu nejednaku primjenu prava u istom (stečajnom) sudskom procesu, pred istim (stečajnim) sudom. Ne samo da je **prva žalba u** postupku stečaja Kaštelanskih Staklenika – **žalba iz redova dioničara**, uredno i pravodobno dostavljena Visokom trgovačkom sudu u ljeto 2015. godine, nego je Ministarstvo financija 12. Vlade RH temeljem te žalbe odučilo usvojiti stav iz žalbe da su razlučna prava visine 33,6 milijuna kuna u korist RH, Ministarstva financija, Porezne uprave upisana nesukladno odredbi članka 89. Stečajnog zakona, i povuklo je već iste godine ta ista razlučna prava.

Čime su 20 državnih stakleničkih pogona ukupne veličine više od 100.000 m² četvornih i njima pripadajuća državna bušotina vode, postali i ostali slobodni od razlučnih prava i isključivo 1/1 kroz čitav stečajni postupak St-19/2015, i koji državni pogoni se stoga nisu niti mogli i smjeli prodavati primjenom pravila Ovršnog zakona i pravila iz poglavlja 4. glave V. Stečajnog zakona naslova „UNOVČENJE PREDMETA NA KOJIMA POSTOJI RAZLUČNO PRAVO“, pogotovo ne članu odbora vjerovnika, koji je osoba iz članka 136. stavka 2. točke 2. Stečajnog zakona, i bez suglasnosti svih vjerovnika dakle opet temeljem neke vrste ročišta za glasovanje, na koje bi kao osobe iz čl. 333. stavka 3. SZ pravo prigovora imali i dioničari stečajnog dužnika „Kaštelanski Staklenici d.d.“

Kao što je u ovom stečaju učinjeno, što dokazuje samu srž izvedene obmane i javnosti i dioničara, cca 500 građana Republike Hrvatske. I epilog neprimjerenog oštećivanja stečajnog dužnika sa direktnom posljedicom ugrožavanja regionalnog gospodarstva, smanjenja njegove konkurentnosti i pristupa strukturnim fondovima EU za nove tranše poticaja državnoj proizvodnji u krizi uzrokovanoj pandemijom, a time i posljedičnog smanjenja prihoda u državni proračun. Sve bez pristanka Hrvatskog Sabora.

II/

GLAVNA RASPRAVA NUŽNOSTI DOPUNE RJEŠENJA TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU 1 St-19/2015-896

Pravosudnim tijelima koje znamo pod nazivnikom „Trgovački sudovi“, dužnost je voditi stečajeve sukladno hrvatskim Zakonima i aktivnim prisilnim propisima Europske Unije i pri tome po službenoj dužnosti paziti da ne dođe do povrede načela vladavine prava poput proizvoljnih sudskih odluka, unošenja neistinitih podataka u javne isprave i spise, neispravljanja nezakonitosti i nepravilnosti, i sl. Ta navedena dužnost pada i na sam Trgovački sud u Splitu. Za sada nema posebnog propisa kojim bi taj konkretan sud od gore opisanih dužnosti bio izuzet.

Razvidno je iz svega do sada navedenog i danog ranije kroz ovaj stečajni postupak da je **nadležni Sud u Splitu bitno kršio odredbe Stečajnog zakona**, potaknuo i

uzrokovao donošenje novog stečajnog plana bez održavanja Zakonom propisanog ročišta, **te time dioničarima stečajnog dužnika nanio grubu povredu** njihovih Ustavom zajamčenih ustavnih prava na djelotvorne pravne lijekove, pristup sudovima i pravo na pravično suđenje, **Stečajnim zakonom zajamčenog prava prigovora**, te oduzimanje odredbama parničnog postupka u RH zajamčena procesna prava.

Obzirom na opisano proizvoljno i ništetno oduzimanje dioničarima stečajnog dužnika njihovog prava prigovora na stečajni plan, a u vidu činjenice da rješenje iz naslova za koje se traži dopuna u bitnome raspolaže baš novcem stečenim kroz

A. nezakonitu izmjenu stečajnog plana iz „STEČAJ SA RESTRUKTURIRANJEM“ u „STEČAJ SA (bagatelnom) RASPRODAJOM DUŽNIKA I NJEGOVE IMOVINE“, sa posljedicom obustave njegove proizvodnje i budućih prihoda, i trajnog obezvrijeđena imovine koju bi iz ovog stečaja sa faktorom stvarne dokazive zaduženosti nakon isteka roka za održavanje završnog ročišta manjim od 25%, dokazivo naslijedili upravo većinski dioničar RH, dakle sa posljedicom posrednog izvlaštenja i teške diskriminacije manjinskih dioničara putem pobjojnih i ništetnih transakcija sa povezanim strankama tijekom stečaja i postupka koji mu pravno prethodi

B. nezakonitu pravnu radnju provedbe ovrhe nad 86 milijuna kuna vrijednom imovinom stečajnog dužnika i 100.000 m² njegovih proizvodnih pogona namijenjenih po stavu Ministarstva državne imovine za nastavak poslovanja po izlasku iz stečaja, temeljem nepostojećeg razlučnog prava na istoj 1/1 imovini dužnika bez tereta!, povodom proizvoljne činidbe Trgovačkog suda u Splitu koja je u bitnome „unošenje neistinitih podataka u javnu ispravu“

, u smislu poštenog sudskog postupka opravdano je zahtijevati i predložiti da se dioničarima stečajnog dužnika omoguće odgovarajući uvjeti praktične ostvarivosti Stečajnim zakonom i ZPP-om propisanih procesnih pretpostavki, dakle bilo koje pravo prigovora koje po jačini odgovara pravu prigovora na stečajni plan koji je donesen protivno prisilnim zakonskim odredbama, dakle i protivno čl. 3. St. 3. ZPP, tj. pravu koje im je oduzeto nezakonitim vođenjem stečajnog postupka. ili uopće nije donesen.

U tu svrhu prvostupanjski sud je dioničarima stečajnog dužnika kojima je, prethodno donošenju akta za koji se predlaže učiniti dopunu i ispravak, oduzeo pravo prigovora iz čl.333.St.3 etički i ustavnopravno dužan omogućiti ekvivalentnu pravnu zaštitu i pravo pristupa sudu koje ne može biti manje od:

Dopuštenje prava prigovora na Diobeni popis, dok će svoje zakonski dokazivo pravo žalbe na prvostupanjski akt koji predlaže i dopušta nezakonita raspolaganja imovinom stečajnog dužnika i imovinom stečenom nezakonitim pravnim radnjama, bitno oštećeni članovi stečajnog dužnika dokazati pred Visokim trgovačkim sudom, odnosno uvjetno pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, i u konačnici pred Europskom komisijom i Sudom EU.

Pravni akt za koji od prvostupanjskog suda opravdano i pravno osnovano predlažemo dopunu točke II. Izrijeke koja glasi

„Vjerovnici imaju pravo u roku od 8 dana podnijeti prigovor na diobeni popis ovom sudu“
na način da dopunjena izrijeka točke II. prvostupanjskog akta 1 St-19/2015-896 glasi

**„ Vjerovnici i osobe iz članka 333. Stečajnog zakona, a posebno osobe iz
članka 333. stavka 3. Zakona imaju pravo u roku od 8 dana podnijeti
prigovor na diobeni popis ovom sudu“**

te isto tako zahtijevamo od prvostupanjskog suda:

Ispravak njegovog pravnog lijeka da bude sukladan Ustavu,

dakle da bude jasno navedeno u kojem točno roku pada istek roka objave na e-oglasnoj ploči sudova, jer takav način dostave rješenja i inače ima obilježja povreda ljudskih prava, a kamoli kada se ovako netransparentno prikriva povlaštena informacija na koji točno rok Sud misli i ostavlja prostor za kasnija proizvoljna tumačenja suda o isteku roka za podnošenje žalbe.

Potrebno je i precizno navesti da li se sam dan dostave prvostupanjskog akta putem e-oglasne ploče sudova računa u rok za podnošenje žalbe, ili je on sukladno odredbama parničnog postupka isključen iz računanja rokova.

Ispravak navedenog roka za podnošenje prigovora na Diobeni popis iz točke

II. Izrijeke rješenja, na način da jasno bude naznačeno u roku od točno čega, ili kojeg točno datuma dostave Diobenog popisa se računa navedeni rok od osam dana za podnošenja prigovora. I da li se dan na koji pada dostava računa u taj rok.

U smislu temeljnih načela Ustava RH i međunarodnih pravila i EU propisa za stečajeve ovaj nepotpuni prvostupanjski akt u danoj formi i sadržaju sadrži neispravan i nepotpun, time i neustavan pravni lijek koji kaže:

„Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpisivanja ovog rješenja, odnosno u roku od 8 dana nakon isteka roka objave rješenja na e-oglasnoj ploči sudova“

Rješenje kojem je pravomoćnost postignuta manipuliranjem zakonima propisanog i tradicionalno prihvaćenog sadržaja pravnog lijeka i procesnih rokova, te prava stranki da budu s istim blagovremeno upoznate, neće se moći smatrati „pravomoćnim“ jer valjalo je prethodno baš svakoj stranci omogućiti jednake mogućnosti pristupa sudu, upoznavanja sa pravnim aktom i procesnim rokovima, i jednako primijeniti pravo žalbe prema svim vjerovnicima. Ili su pravo žalbe imali svi vjerovnici, ili nijedan. U potonjem slučaju bi valjalo akt i poništiti, pa donijeti potpuno novi akt sa postavljanjem procesnog roka na početak. Inače govorimo o kršenju ljudskih prava na pravičan sudski postupak, i ljudskih prava na djelotvoran pravni lijek protiv sudskih akata donesenih u postupcima 1. stupnja.

Dopunu i ispravak prvostupanjskog akta, kao stranke bitno oštećene istim nepotpunim aktom i njegovim nepravilnostima, predlažemo sudu u roku iz članka 339. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, poštujući pravila parničnog postupka iz odredbi članaka svezi čl. 339. – 340. te 342. Zakona, i dakako predlažemo da se sukladno čl. 341. ZPP višem sudu dostavi i naša žalba od 04. lipnja 2021., o kojoj je još jednom u ovom stečajnom procesu odlučivao sudac za kojeg važi Zakonom propisano izuzeće. Propustivši primijeniti pravilo parničnog postupka iz odredbe članka 112. Stavka 1. Zakona o parničnom postupku. Iako u aktu iz naslova koji smo pobijali nije naveo konkretan način izračuna posljednjeg dana objave odnosno dostave pobijanog akta putem e-oglasne ploče sudova, što je iznimno netransparentno u današnje doba.

Poseban ispravak prvostupanjskog akta predlaže vjerovnik čiji podaci u aktu nisu navedeni sukladno hrvatskim i europskim propisima, Konvenciji o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, niti odredbama parničnog postupka i standardima koji se očekuju od podnositelja žalbi i stranki koje su vidno slabije strane u stečajnom postupku, što demonstrira ozbiljno narušavanje vladavine prava i kršenje načela jednake primjene prava i ravnopravnosti svih pred zakonom. Potrebno je jasno navesti vjerovnikovo puno ime i prezime u diobenom popisu, vjerovnikov OIB i vjerovnikovu točnu adresu, jer u Republici Hrvatskoj živi više od 2000

obitelji Mitrović, te se iz Diobenog popisa ne može jasno razlučiti koji točno od tih više od 2000 hrvatskih Mitrovića ima pravo prigovora na diobeni popis, primjerice da li poznati hrvatski nogometaš Mitrović, popularni splitski stečajni upravitelj Mitrović, poznati hrvatski povjesničar iz Rijeke Mitrović, Opel Mitrović iz Zadra ili fotoreporter iz Zagreba Mitrović. A da ne pričamo da ovakvo navođenje podatka bez adrese prebivališta poznate Sudu od ranije i iz spisa, može odnositi i na nekog od više stotina Mitrovića koji žive u Republici Italiji, Sjedinjenim američkim državama, Rusiji, Ukrajini, i drugdje.

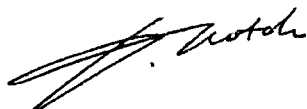
OIB i adresa vjerovnika je nužno navesti u sudskom aktu, jer lako postoji više od jedne osobe istog imena i prezimena Mitrović.

Zahvaljujemo prvostupanjskom sudu na očekivanoj dopuni i ispravljanju rješenja.

Dioničari stečajnog dužnika „Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju“:

Darko Filčić

žalbu podnosi
po specijalnom
punomoćniku

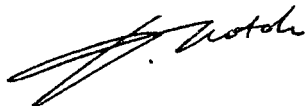
Bore Maro

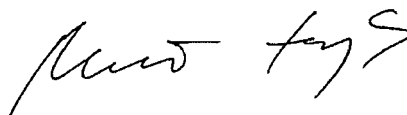
Nikica Maretić

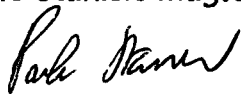
Dr.sc. Dragutin Matak

Terezija Mitrović

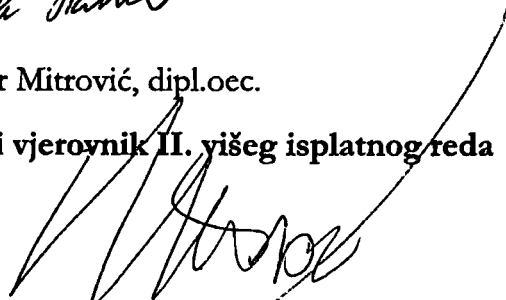

Pavle Stanišić mag.oec. MPPM

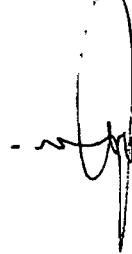

Krešimir Mitrović, dipl.oec.

Stečajni vjerovnik II. višeg isplatnog reda

Mišo Teskera

Suglasni sa prijedlogom za dopunom i ispravkom rješenja:

- Miro Crnković, Kaštel Lukšić, Arnira Klaića 4, OIB: 16084484404
- Davor Sinković, MBA

